

i. Han sagde, at jeg mente, at Godstrafikken blev for stærkt fordyret paa de korte Afstande og for svagt fordyret paa de lange. Det er ikke nogen rigtig Gen-givelse af mine Udtalelser. Det er selvfølgelig ikke min Opfattelse, at Godstaksterne skulle højere i Vejret for de lange Afstande, tværtimod, det har ikke været indenfor mine Tankers Tærskel, idet jeg mener, at Bevægelsen maa gaa nedad saavel for de lange som for de korte Afstande. Hvad jeg pegede paa, var, hvorledes den ulige høje Forøgelse fuldstændig vilde forrykke Forholdet mellem forskellige Byer med Hensyn til deres Konkurrenceevne og derved sikkert mangfoldige Steder volde ikke saa ringe Skade for Provinsbyernes Handelsstand.

Dernæst bebrejdede den højtærede Minister mig, at jeg ved en tidligere Lejlighed havde bebrejdet ham den Nonchalance, han udviste overfor mig. Det har jeg selvfølgelig ikke gjort. Om den højtærede Minister har behandlet mig nonchalant eller ej, kan være mig saa komplet ligegyldigt. Det, jeg bebrejdede ham, var, at han handlede nonchalant overfor de Realiteter, som det her drejede sig om. Og det er denne Nonchalance overfor Realiteterne, som jeg betragter som det skæbnesvangre ved denne Lov. Man er her gaaet frem med en Nonchalance, en Let-sindighed, og en Overfladiskhed, som jeg ikke finder er stemmende med Principerne for en god, sund og forsvarlig Lovgivning.

Ordføreren (P. T. Nielsen): Jeg synes i det ærede Medlem fra Storeheddinges (J. Andersen) Udtalelser at spore, at han ogsaa mente, at den Bestemmelse var uheldig, som Landstinget havde vedtaget med Hensyn til Taksten for Havnebanerne. Men jeg syntes samtidig at spore hos det ærede Medlem en Misforstaaelse af dette Forhold. Forholdet er nemlig det, at der ogsaa før har været ensartede Takster udenfor København paa disse Havnebaner, og i alt væsentlig har Taksten ogsaa været den samme her i København. Kun fra Gasværkshavnen til Hovedbanegaarden har der været en lavere Takst end den, der har været gældende udenfor København og i alt væsentligt i den øvrige Del af København. Enten der har været længere eller kortere Afstande paa Havnebanerne, har Taksten tidligere været den samme. Jeg syntes i det ærede Medlems Udtalelser at spore, at han havde den Op-

fattelse, at Taksten ikke havde været lige stor før, men at der var blevet betalt i Forhold til Længden, fordi han sagde, at naar man nu fastsatte en ensartet Takst, enten Afstanden var kort eller lang, var det kun det samme, som vi, Flertallet, havde indført med Hensyn til Hurtigtogs-billetterne. Det er altsaa ikke det samme, fordi vi, som jeg sagde, i Forvejen havde en ensartet Takst for lange og korte Afstande. Det, der er sket, er, at Landstinget i meget betydelig Grad har nedsat Havnebanetaksterne, har nedsat dem til omtrent Halvdelen af, hvad de vare før. Medens man ellers over det hele har sat Taksterne op, er Landstinget altsaa gaaet den modsatte Vej med Hensyn til Havnebanetaksterne, som det har nedsat i en Grad, som jeg finder meget for stærk.

Naar vi saa paa Grund af det fremrykkede Tidspunkt, som vi antagelig staa paa med Hensyn til Samlingens Længde, ikke have ment at burde gaa mod Forslaget, ikke have villet risikere, ved at sende det tilbage til Landstinget, at det ikke blev vedtaget i Aar, saa bebrejder det ærede Medlem fra Storeheddinge (J. Andersen) os dette Standpunkt og siger, at vi jo selv raade over Samlingens Længde, og at vi burde have sendt Forslaget tilbage til Landstinget. Jeg skal dog gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at ganske de samme Betragtninger, som jeg her har gjort gældende overfor dette forholdsvist neutrale og underordnede Punkt, bleve gjort gældende i Fjor af det ærede Medlems Partifæller, da de havde Regeringen, og af det ærede Medlems Regering overfor et andet Spørgsmaal, der havde langt vidererækkende Betydning. Den Gang vi i Fjor havde den københavnske Skattelov til Behandling, stod de radikale her i Folketinget, baade Regeringen og Ordføreren, og anbefalede os meget stærkt og meget varmt at vedtage Forslaget, som det nu forelaa, skønt det selvfølgelig ikke i alle Henseender var, som de ønskede det, men, sagde de, Fremskridt var der dog i det, og vi maatte hellere vedtage det, som det var, end ved at lave det om og sende det tilbage til Landstinget risikere, at vi ingen Lov fik. Men naar altsaa de Radikale i Fjor gjorde ganske de samme Argumenter gældende, kan det vel ikke være en Forbrydelse af os at gøre dem gældende her overfor et forholdsvist underordnet Punkt som det, vi staa i Begreb med at vedtage et Lovforslag om.

Jeg skal derefter gøre et Par Be-